

המשך סיפור לשבת – עשר דקות של היכרות.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

האלה, של התופת והטיפולים והדמועות, רוממו אותי עד לכסא כבודך. אני יודע להעריך כל ברכה, כל תפילה, כל טעוה, וכל לימוד תורה. אני מזוכך וצולו מכיכרות העולם הזה, עד שיש בי תאוה אינסופית לבוא לגור במעונך, בין ידך. כן אבא'לה שבשמיים, השבוע אני עדיין כאן, אבל בשבוע הבא אני אצ'לך. אנא קבל אותי במאור-פנים, נשק אותי, חבק אותי, אני הבן שלך. אני בן שאין בו מתום מלבד אהבה גדולה אלךך. להתראות, בני חיימק'ה!"

יוסף נרעד ועיניו התנוצצו בין צללי הערב.
"אחר-כך הוא צעד לאחוריו, פניו לארון הקודש, מושך בידו הימנית את מכותת ההנשמה. הוא לא הבחין בי. הוא יצא למסדרון, ואני עוקב אחריו. חיימק'ה נכנס למעלית ולחץ על כפתור מספר שלוש. אחר-כך גם אני עליתי לקומה השלישית, ושאלתי את האחיות הראשית "חיימק'ה נמצא כאן?". "כן" היא השיבה "חיימק'ה טבעוני מאושפז בחדר מספר 316". אני שהייתי אותה עת בחדר מספר 314. היינו שכנים. למחרת נותחתי. עד שחזרתי לעשתונותי חלפו חמישה ימים. בבוקר היום החמישי הבחתי באחות הראשית ושאלתי "מה שלום חיימק'ה טבעוני?". היא הנתנה בעצב בראשה ואמרה "אתה מבין..." שקט סמיק קנה שבייתה בבית העלמין, מכסה בשמיכת הלילה כמה מילים של קדיש יתום "על ישראל" שניסו להתרומם.

"שתביני גברת טבעוני, חיימק'ה בעלך זכרונו לברכה, החזיר אותי להכיר את אבא ששכחתי. הייתי יכול למות כמו בהמה או חיה, מבלי לדעת שאני-שם יש מי שאומר לקבל את פני, ולצפות ממני לאיזושהי התעלות, לקומץ מצוות ומעשים טובים. לא נותר לי הרבה זמן לחיות, אבל את המעט שנותר לי, אני חי כמו יהודי אמיתי. זאת הזכות הזו אני רואה בחדרי ליבי הזקן, לכבודו של חיימק'ה טבעוני בעלך ואביכם".

יוסף צעד לאיטו לעבר מכוניתו. התיישב בה, נופף בידו לשלום, התניע, ונעלם באפילה.
"השמש טבעה לגמרי בים" אמר הבכור.

עוד שנה חלפה. עוד מעט נוסעים לבית העלמין.

אורנה שולפת מתיבת הדואר מעטפה עבה כרס. "משרדי עורך הדין ציון בן הרוש". היא פותחת בהזירות ולנגד עיניה כעשרה דפים משודכים, ביניהם מכתבו של עורך-דין בן הרוש: "גב' טבעוני שלום, מצב' העתק צוואתו של מרשי יוסף הרבליט' ז"ל. מה שאותך מעניין זה סעיף 17. וכן המכתב המצורף בסוף הצוואה".

"היני מורישי 400,000 דולר, לארבעת היתומים של משפחת טבעוני, מרדכי, ראובן, יעקב, ומשמעוני בני חיים ואורנה טבעוני. סכום זה נמצא בחשבון בנק לאומי בעמ' מס' 60701173. בתל אביב. ליד עם גישורי יוסף הרבליט' ז"ל. מה שאותך מעניין זה סעיף 17. וכן המכתב המצורף בסוף הצוואה".

הדף האחרון, כתב ידו המצולם של יוסף הרבליט' ז"ל.
"גב' טבעוני הנכבדה, בזכות בעלך אזכה לבית חשוב בעולם הבא (כך אני מוודה), הנני רואה לעצמי חובה וזכות להיות שותף בבנין הבית הגשמי של ארבעת בניו, בנייק. אין גבול להכרת-הטוב שלי לבעלך, שלא זכיתי להכיר. אולי אזכה להכירו בעולם הבא. הלואה. שאני ברכה. יוסף בן הרבליט'".

"תודה חיימק'ה, שאתה בעזרת השם, דואג לנו גם אחרי הסתלקותך" דמעה אורנה ופניה על משטח השישי הצנון.
"עוד שעה שקיעה אמא. לא נעים להישאר בחושר" ביקשו הילדים.

מילתא דבדיחותא

למו

יהודי אשוי שומרי מצוות מקפד יקטע אבן גפילין, אבד המצווה.
מצויצים או כמבט של זאץ הסופר סג"ם רבני בק, איש מאד מקצוץ. כתיבתו אביג המאכזה מקפד המסופר גפילין של באה יהיו צבאונים, כי זה יגרי יפה גפילינו זאץ: "אי אפשה מקוביל שהכול צריך להיות שמו, גוהה אגסה חסין" הקונה: "Sk אפמהו גגשה אה מצווה הגפילין הצבצה שונה". זאץ: אהתני אר, הכול חייב להיות שמו". הקונה: "טוב, Sk כמה זה זולה?" זאץ: 1800 גל. הקונה מלם, ומבקש חשבונת מס. זאץ: "אין חשבונת ואין קבלה. הסכמי אר כבר מקודם, מקובילן שהכול השלום!"

נשיקות פיהו

הידושים על פרשת השבוע

"זאת עשו קחו לכם מחתות קורח וכל עדתו" (טז' ו')

לקטורת יש סגולה גדולה להציל את האדם ממוות, כמו שנאמר "קח את המחיתה... והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם" וכו' (בהמשך הפרשה יז' יח').

והנה סופי תיבות של "קחו לכם מחתות" הם "מות", ורמז להם שאם יחזרו בתשובה הם יצילו, שמחתות הקטורת יצילו אותם, אך אם לא סופם למיתה.

[אור החמה בשם יחי ראובן]

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

<p>גמ"ח אביזרי אופניים כל המוצרים לאופניים חדשים במחירים מוזלים וכן אופניים יד שניה במחירים מוזלים 052-718-38-66</p>	<p>עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי איך עושים? מכנינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות" קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כך עושים 18 פעמים. אח"כ קוראים מפרק ק"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן" מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.</p>
--	---

הגרלה על הפתעה בתהלים פרטים בעמוד 2.

זכרון יהודה

עלון שבועי לע"נ הבחור יהודה בן שרה ז"ל

כניסת השבת: 19:31
יציאת השבת: 20:22
רבנו תם: 21:18
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

363

ליווג הנון:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג' וזוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, הודיה בת מירב.

לעילוי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,

הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא

הרה"ג רבינו שמריהו יוסף חיים בן מרים.

שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזי בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס, ר' יצחק בן עליזה עזיזה.

לרפואה ולהצלחה:

מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, מאיר בן שרה, יהודה בן חנה, רפאל בן לריו, מלכה בת שרה, אליה ציון בן חיה, חיה בת יהודית.

לרפואת וזכיית הצלחה בכל:
יעקב דוד בן שוכרה-
מרים אהובה בת מולוק,
אוריה בת חביבה,
מיכאל בן גולדה-
רונית בת מרים,
שאול בן יפת-
ציונה בת רחל,
מירב בת ציונה-
יעל בת מירב,
לע"נ: שלום בן סעדיה *
רחל בת מהדי

לתרומות לעלון-הנצחות ולתגובות:
052-718-38-66
מאיר נוראני

להכניש את כל הטובות
אף לא אל-ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו. יאמר אתה הוצאתנו ממוקם טוב, ואילו הביאתנו אל מקום טוב כמוהו. ונתת לנו שדה ורכס כאשר היה לנו במצרים... (רבינו בחיי)
מובא בזהר הקדוש (ח"א, י"ז) שקורח לא רצה שהמחלוקת תתבטל ביד משה, משום שהמחלוקת לא הייתה לשם שמים, ולא חשש לכבוד העליון שהיא השכינה, והכחיש מעשה בראשית, כי כל קיום מעשה בראשית תלוי בשמירת התורה, "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי" (ירמיה ל"ג, כ"ה). אם כן, כאשר מכחיש קורח את תורת משה, הרי מכחיש הוא גם את מעשי בראשית.
אנשיל היה ראש הקהל, בקהילת קודש דובניקע שבפולין, כל אנשי העיירה פחדו ממנו, משום קרבתו לפרץ של העיירה. חורף אחד, נצרך היה ראש הקהל לסכום כסף גדול, עקב דליפת מי הגשמים בתקרת ביתו שהתמוטטה.

בצר לו, ניגש לר' מוישה מחשובי הקהילה, וביקש ממנו להלוות לו סך של עשרת אלפים זהובים, לתקופה של כשלושה חודשים. ר' מוישה, הסתמך על מראהו החיצוני שהראו אותות עושר והרחבה, שעה אל תחנוניו והלווה לו את הסכום המבוקש, בשטר ובעדים החתומים עליו.
ויהי מקץ שלושת החודשים, כאשר ניגש לאנשיל לגבות את חובו, לתימהונו הרב, הכחיש ראש הקהל את דבר ההלוואה מכל וכל, וטען "לא היו דברים מעולם!" ובעונת מצוה, החזיר את פניו לאחוריו. צעק הלה מרה, הרי יש לי שטר בידי ועדים החתומים עליו, ואיך החי יכול להכחיש את החי, אני אתבע אותך לדין תורה אצל אב בית הדין... אבל ראש הקהל דנון, כשחיוך מרושע על פניו ענה לו, האם אינך יודע שאני מקורב לפרץ? אם בדין אתה רוצה - הפרץ ידון בינינו, והתוצאות ידועות מראש, יוכח שם שהשטר מוזיף, ותסולק בבשת פנים ובחרפה מהעיירה. לאחר כחודש ימים מתארך הפירעון, ותחנונים חוזרים ונשנים מצד המלווה לאנשיל, על מנת שישתיב לו את כספי ההלוואה, אך הוא נותר בשלו, מתעלם כליל מבכיותיו ומתחנוניו, והכביד את ליבו, בצר לו, ניגש ר' מוישה אל האב"ד דמתא, הגאון רבי גדליה נתן סג"ל זצ"ל, שהיה ידיד בחוכמתו הגדולה, ותינה לפניו את מר ליבו. הגאון זצ"ל, ישב בכובד ראש והאזין לדבריו של ר' מוישה. לאחר מספר רגעים ענה, כי יחפש דרך כיצד להשיב לו את ממונו, המגיע לו בצדק ובמספוט, ונפטר ממנו לשלום.

למחרת, שלח הרב לקרוא לאנשיל, ראש הקהל, לאסיפה רגילה בביתו, בענייני צרכי הקהילה, בשעה המיועדת, הופיע ראש הקהל בבית הרב, והרב החל מגולל בפניו עניינים שונים העומדים על הפרק, מענייני הכלל, ובתוך הדברים העלה בתמימות שיחה על אחד מחשובי הקהל, ר' מוישה, ומכרזו כי חייבים לנקוט צעדים נכונים ביותר כדי להציל את ר' מוישה... בביתו עשר נפשות, ומטופל בילדים רכים, ועתה חייב סכום עתק לפרץ העיירה, אשר רוצה להשליכו לבית הכלא, ואולי אף גרוע מזוה, חייבים מיד, לעשות ככול אשר ביכולתנו, להצילו מחרפת רעב. בבית אחת. ראש הקהל שמע בכובד ראש, נענע בראשו לאות הסכמה ואמר, שיעשה ככול יכולתו, לעזור לר' מוישה, כשפיו וליבו אינם שווים.

לאחר שעה קלה, הסתיימה האסיפה והרב נפרד ממנו לשלום, ויהי אך יצא אנשיל מאת הרב, ארככותו דא לדא נקשו, כבר היה בדמיונו ללכת אל הפרץ, ידידו הקרוב, ולהציע בפניו את הדין, בינו לבין ר' מוישה, והוא אשר יכריע בדבר, ובוודאי יצא ממנו זכאי. אולם אחר ששמע עדות מפורשת מפי הרב, כי ר' מוישה חייב סכום עתק לפרץ, נו, כיצד יוכל לחלות את פני הפרץ בדין זה?! הרי אם ידע מפרץ, כי חלק מסכפו של ר' מוישה מונח אצלו, בוודאי יבקש לפרוע את מלוא הסכום [אולי מדויך 'שעבודא דרבי נתן'...], מאחר ואין בידו להשיגו מר' מוישה, וכך כל הדין יתבטל ברגע אחד. למחרת, כשניגש ר' מוישה כפעם בפעם לבקש את כספו, נדהם לשמוע מפיו של ראש הקהל. כי בעוד ימים מספר, יוכל לסלק לו את סכום ההלוואה במלואה, ובלבד שלא יפרסם קלונו בעיירה. או אז נוכח ר' מוישה לדעת, שפרט לגאונותו של רבם, חנן אותו האל גם בפיקחות מדהימה...

המשך בעמוד 2.

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

המשך מעמוד 1

כוחם של תלמידי חכמים

אם כמות כל האדם ימתון אלה. (ט"ז, כ"ט) לרידב"ז, הגאון רבי יעקבדוד וילובסקי זצ"ל, אירע פעם מעשה במקום כהונתו, סלוצק. מחלוקת הייתה לו, עם כמה מה"בעלי הבתים" שבעיר, אשר התנגדו לו ולמעשיו...בבית הכנסת שבמקום, היה מנהג קבוע, שהרב היה מקבל בשבת עליה מנובדת.

באותו שבוע, החליטו הגבאים לפגוע ברב, והעניקו את העליה שמגיעה לרב לאדם אחר, ונתבזה בזה הרב, בזיון גדול. לאחר התפילה, עלה לבימה ואמר, "ייבוננו של עולם וכי אם הייתי נגר או סנדלר או פחח האם גם אז היו עושים לי צרות וביזיונות... ודאי שלא. אם כן, מדוע עכשיו עושים לי כך? - רק משום שאני לומד את תורתך, ורוצה לקיים מה שכתוב בה, והם אינם סוברים כמוני, לכן הם עושים לי צרות. ומכיוון שהם רבים אייתי בשל התורה שלך, מבקש אני ממך ריבוננו של עולם, שתתבע את עלבונך ותרתך. וכל אלו שהיו בגרמא כדי לבזותי, לא יגמרו את שנתם".

ישב שם הרב זלמן מלצר זצ"ל ואמר לרידב"ז, אם חס חלילה הם לא ימותו בתוך השנה, הרי יהיה בכך חילול ה' גדול. כיצד אתה אומר כך? אולי כדאי, שתבטל את הגזרה הזו מעליהם...

אז עלה שוב הרידב"ז לבימה ואמר, "מורי ורבותי, שמעתי שאולי יכול לבוא פה חילול ה', אילו לא ימותו הגבאים תוך שנה. לכן אני מודיע, שזה לא ייקח יותר מחצי שנה". ואכן, כך היה. לא נשאר מהם אף אחד, לאחר חצי שנה.(מעשה חכמים)

אמרו חז"ל (אבות ב', י'), "והוי מתחמם כנגד אורן של חכמים, והוי זהיר בגחלתן שלא תחנה, שמשיתכן נשיתן שועל, ועקיצתן עקיצת עקרב, ולחישתן לחישת שרף וכל דבריהם נגחלי אש"...

לתרומות לתהילים ולמסירת שמות חייגו: 052-718-38-66

לתרומות והקדשות לעלון חייגו: 052-718-38-66

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת קרח כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה" במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים) בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

לתרומות לתהילים חייגו: 052-718-38-66 כאו האהונכס!

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

עולם ההדפסות חוברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים 05484-99-453 8499453@gmail.com

מוניות דקר בהנהלה חדשה שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ 03-676-8181

סיפור לשבת – עשר דקות של היכרות.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

שמש ארגמנית ואיטית משהו, עשתה צעדים אחרונים לקראת טביעתה בים אפרפר ודומם. למפגש הזה - כותבים המקובלים - יש צבע, גוון, והשתקפות שאמורה לדבר אלינו, אלא שטחו עיננו מראות.

אין שקיעה דומה לחברתה, ומאז נברא העולם מרצד הכתום האדמדום עם השחור והלבן האפור, מוסרטט בעברונו על העננים הגיעים, שיר אלוהי שרק צלילי דעת וצוללני סוד מלאיחים לשמוע.

שנה חלפה מאז פטירתו ללא עת של ר' חיימ'קה טבעוני הנגר השכונתי החרוץ, שהותיר אחריו אלמנה רוצה וארבעה יתומים קטנים. בשנה המון דברים משתנים, לטוב ולרוע, אך אצל משפחת טבעוני, דומה כי המון תקע יתד לא נאמנה, וסירב להוציא ניצנים של אור.

כן, "לשבעה" הגיעו כולם, הגיסים הגיסות, האחים האחיות, הדודים הדודות, והמון חברים וידידים שסיפרו כמה טובות וחסדים פיזר חיימ'קה לטובת הפרט והכלל.

הוא לא החזיק טיבותיא לפשיה, שייף עיילי, שייף נפיק, וכשקראו לו הוא ניצב ליד דגל החסד והחסד"ס הספיד אותו שמעון ונתאל רב השכונה. "מתקן ארונות רעועים, שולחנות צולעים, כסאות שבורים, וכשמציעים לו כסף הוא אומר: "דבר איתי שבוע הבא".

ההספדים הללו, הכל כך נוגעים ללב, צורבים את מובעי הזכרונות הנובעים של האלמנה אורנה טבעוני, והם לא מרפים ממנה. הם גועשים ורועשים ולא נותנים לה מנוח. אם הוא היה כל כך צדיק, למה כל כך קשה לה?

ההפטי המשפחתי הקטן או הגדול שעליה להתמודד עמו. היא מבינה, היא סולחה, אבל זה לא פוטר את מצוקתה ההולכת ונערמת. נכון, בחודשיים שלווה הראשונים היו כאלה שהרימו טלפון, התעניינו, קנו מצרכים שלחו חבילות, או שילמו למכולת את החוב ההולך ותופח.

היא חרקה שיניים ומשכה, והתמודדה. כשחיימ'קה היה פעיל, היא הייתה עקרת בית פשוטה, מבשלת מנקה מכבסת, תולה, ופותחת דלת לאזטוטיה פנים של אידישע מאמא.

כשחיימ'קה חלה, היא אורה כוחות כלביאה, רתומה למשימת הטיפול בו, ובמקביל להרגיע את הקן המשפחתי שלא יחווה את הזעזוע. טיפולים קשים, נסיעות, הלוואות, תפילות לאין קץ. סובבה בין בתי גדולי ישראל וביקשה שיעתירו לנס, "לרפואת חיים בן ברקה שינוד בתוך שאר חולי עמך ישראל".

אנחנו נבדי הזמן" ניסה לנחם אותה חיימ'קה מחובר למכונת ההנשמה. "הזמן הוא הבוס כאן בעולם הזה, והוא, על פי הנחיות ההשגחה העליונה, מחליט מתי נכנסים מתי יוצאים. אבל שם, את שומעת אורנה? שם, בעליונים, אין לו משמעות. שם, בשמים, הזמן הוא העבד שלנו. שם הכל נצחי ומואר, ואת כל הפירות שקטפנו באמצעותו בעולם הזה, הוא מניח לנו על השולחן האלוהי ונמוג. שם, אורנה, שם אנחנו הבוסים".

"למה אתה מתכוון בדיוק?" שאלה אורנה. "אני מתכוון... להגיד לך... שאני לא מפחד למות".

שנה לפטירתו יום האזכרה. השמים נודעו בריצודי אור אחרונים של שמש שהיתה וכמעט איננה. אורנה וארבעת ילדיה עדיין ניצבים מול מצבת השיש. כולם כבר נסעו, ורק האבנים הקטנות הבוציות, נותרו דוממות בפירת הקבר. "עוד מעט חושר, אמא צריך לחזור" הם לחשו.

"תנו לי להישאר עוד כמה דקות עם אבא... חכו לי ליד השער, עוד מעט אגיע".

הארבעה פתחו בצעידה מהירה לכיוון היציאה, כאשר מכונית מפוארת ענקית ולבנה, בודקת ממש, חצתה את שער בית העלמין ודהרה לכיוון גוש 23, חלקה 4. הבינים נעצרו ועקבו אחריו נסיעה.

אורנה הניחה מצחה על השיש ושפתיה לחשו "חיימ'קה", אני מאמינה שסיימת את תיקונך, אני יודעת שנגורה עלי גזירה להיות אלמנה, ועל בניך להיות יתומים. אבל קשה לי... קשה לי... העול הנפשי... העול הכללי... קשה לי חיימ'קה, אנא העתר לקב"ה שיקל מעלי את המשא הכבד..."

השיש התרטב, וכשנשמעה חריקת בלמים היא הסיטה ראשה והבחינה באיש נבן שמנינים עטור בזקוקן של זיפים קצרים, לבוש בחליפה בהירה ולראשו כיפה שחורה. עיניו בולשות הנה והנה, עד שאיתרו לבסוף את הקבר שחיפש.

הוא צעד באיטיות לעבר הקבר של חיימ'קה טבעוני והבחין באלמנה. בינתיים ארבעת הבנים חזרו למקום, מנסים לתהות על קקנו של האיש שמכוניתו וחזונו הפגינו עשירות.

"ערב טוב, את האלמנה של חיימ'קה טבעוני?" שאל "כן" השיבה.

"שמי יוסף...". "הכרת את אבא שלנו?" שאלו היתומים בסקרנות. "כן ולא" השיב יוסף. "את אבא שלכם הכרתי עשר דקות בלבד, אבל הוא האיש שאני חב לו את חיי".

חמש זוגות עיניים נפערו בתמרון. שלושה זנבות אדמדמים של ענני נוצה, עמדו אף הם לשור לים המשחיר. יוסף הניח את מצחו על השיש ופרץ בבכי. הוא הוציא מכיס חליפתו נר נשמה, הטמין אותו במתקן הנרות שבשולי הקבר, והדליקו. "בדיוק לפני שנה ושבעים ואשפותי במחלקה האונקולוגית לאחר בדיקות שאומתו. העתיד לא נראה מזהיר, בעיקר לנוכח מצבי הרפואי העדין והמורכב. ליבי אמר לי שמן האישפוז הזה אני יוצא רק לכיוון אחד. אני איש עם המון עסקים, כך שיומנתי לישראל את המנתח הכי מפורסם בעולם. ביום המשי, ערב הניתוח, יצאתי לשאוף אוויר צח בנינת בית החולים. השמש שקעה, ושרכתי רגלי בין המסדרונות השוממים של קומת המרתף בדרך למעלית. לפתע הבחנתי בשלט "בית נכסת". אמרתי לעצמי: יוסף, אתה עוד מעט בן 80, מאז שעלית לתורה לבר-מצווה לא ביקרת בבית נכסת. הנה הזדמנות. פתחתי את הדלת בעדינות. נרות נשמה חשמליים ריצדו בכותל ממולי, אך חוץ מהם, החלל היה אפל לחלוטין. בחסות החשיכה הצלחתי להבחין במישהו שפניו בלועות להן בפרוכת המשתלשלת לנוכח ארון הקודש. שתקתי. לא רציתי להביך את האיש, ואז שמעתי מונולוג מצמרר.

"אבא, אבא, אני אהוב אותך. אני מודה לך על ה-כ-ל. על האשה הנפלאה שנתת עמדי, על ארבעת ילדי המתוקים, על הבית, על הפרנסה, על שנים יפות של יהודי מאמין. אבא, אבא, אני גם מודה לך על המחלה. אני יודע שמחלה, פרושה מחילה, אתה רוצה למחול לי על פשעי ועוונותי ולכן קיבלתי במנתה את המחלה, שהם מכנים אורנה, אך בשבילי היא מבורכת. אבא, אני מודה לך על הסיורים הנוראיים, על הכאבים המשתקים, על קוצר הנשימה, על הריאות המחורחרות שלי, על הלב המקרטע ועל הגוף המתפורר. תודה!!! אני אומנם נגר פשוט, ויהודי פשוט, אבל השנתיים

המשך בעמוד 4.

מבצע לומדים וזוכים לילדים! מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לע"נ הרבנית שרה נוראני ע"ה ונכנסים להגרות על פרסים יקרי ערך! להשתתפות במבצע חייגו: 1000-509-03

לתרומות וישועות: 1800-20-22-20

קו הצלת חיים. 03-748-16-11 קו מניין הצעירים המדדת שמעון 03-30-415-72

פיצוחי עושהי כל סוגי הפיצוחים והתבלינים בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א לכבוד שבת קודש! 03-6746233